

PRINCIPAL JURISPRUDÈNCIA TJUE EN RELACIÓ AMB L'APLICACIÓ DEL DUE

Clàudia Gimeno Fernández 2021

PRINCIPI DE PRIMACIA		
<i>Costa contra ENEL</i>	1964	Els tractats comunitaris han creat, a diferència de qualsevol altre tractat internacional, el seu propi sistema legal, que forma part del sistema legal de tots els EM i que els seus tribunals obligats a aplicar. Les CEE tenen poders reals, que provenen de la limitació de sobirania feta pels EM. Els tractats no poden ser inaplicats per normatives estatals, ja que estan per damunt d'aquestes.
<i>Internationale Handelsgesellschaft</i>	1970	Els tribunals nacionals no poden enjudiciar la validesa o efectivitat de la normativa europea partint de possibles inconformitats amb les seues constitucions, els seus drets fonamentals o els seus principis estructurals. En aquest sentit: <i>Stauder</i> (1969) i <i>Wachauf</i> (1989).
<i>Simmenthal</i>	1978	Els tribunals nacionals tenen el poder i l'obligació d'inaplicar (no declarar nul·la o invàlida) tota normativa nacional que entre en conflicte amb el dret europeu.
PRINCIPI D'EFECTE DIRECTE		
En relació amb els articles dels tractats		
<i>Van Gend en Loos</i>	1963	Els EM han limitat la seua sobirania a través dels tractats comunitaris. Un nou ordre legal de dret internacional s'ha creat, que comprèn tant els EM com la ciutadania com a subjectes de dret. Independentment de la legislació dels EM, el dret europeu no només imposa obligacions a la ciutadania, sinó que també els confereix drets, ja que té efecte directe. Aleshores, la ciutadania pot reclamar la protecció d'aquests drets davant de tribunals nacionals, sempre que: les previsions dels tractats siguin: a) clares, b) precises i c) incondicionals.
<i>Defrenne contra SABENA</i>	1976	Els tractats no sols obliguen els EM amb els seus ciutadans, sinó també els individus entre ells: possibilitat d'aplicar l'efecte directe dels tractats en relacions horitzontals.
En relació amb els reglaments		
<i>Muñoz Cía. SA contra Frumar</i>	1966	Els reglaments tenen efecte directe vertical i horitzontal respecte d'aquelles previsions que siguin incondicionals, clares i precises.
En relació amb les decisions		
<i>Grad</i>	1970	Les decisions poden ser invocades pels particulars davant dels tribunals nacionals.
En relació amb les directives		
<i>Van Duyn contra Home Office</i>	1974	Les directives són un dels principals instruments harmonitzadors del dret europeu i poden resultar obligatòries, però és necessari examinar cas per cas per a veure si són capaces de tenir efectes directes (verticals) –sempre que siguin clares, precises i incondicionals.
<i>Ratti</i>	1979	Quan les directives són clares, precises i incondicionals, i no han sigut transposades a temps o han sigut erròniament transposades, els EM no poden confiar en aquesta falta de transposició i els tribunals han d'inaplicar el dret nacional que s'oposa a les directives no incorporades (efecte directe vertical).
<i>Inter-Environnement Wallonie</i>	1996	Malgrat que els EM no es troben obligats a implementar les directives abans que el termini per a transposar-les haja passat, han d'evitar adoptar, durant aquest període, qualsevol mesura que comprometa el resultat prescrit per la directiva.
<i>Marshall</i>	1986	La naturalesa obligatòria d'una directiva existeix només en relació amb cada EM a què va adreçada, i no imposa obligacions als individuals: les directives no poden tenir efecte directe horitzontal, només vertical. En aquest sentit, també la sentència dictada en el cas <i>Faccini Dori</i> (1994). Importat l'opinió de l'advocat general Lenz.
<i>Foster contra British Gas</i>	1990	Aplicació de l'efecte directe de les directives: sempre que es preste un servei públic, que es trobe sota el control de l'Estat i tinga poders especials, més enllà dels que té qualsevol individu, ens trobarem davant d'una emanació de l'Estat a la qual és aplicable l'efecte directe de les directives.
<i>Von Colson</i>	1986	EFECTE INDIRECTE: Els tribunals nacionals, a l'hora d'aplicar i interpretar el dret nacional adoptat per a la transposició d'una directiva, han de fer-ho tenint en compte el text i la finalitat de la directiva.
<i>Marleasing</i>	1992	EFECTE INDIRECTE: Aplica l'efecte indirecte proporcionant una espècie d'efecte directe horitzontal, ja que es tracta d'un cas entre particulars.
<i>Luciano Arcaro</i>	1997	Limita la influència de l'efecte indirecte: el seu límit és la imposició d'obligacions per als individus continguts en directives que encara no s'han transposat.
<i>Mangold</i>	2005	PGD: El TJUE extrau els principis generals de dret europeu plasmats en una directiva (que existeixen de manera prèvia a aquesta) per a aplicar-los, de manera que crea l'obligació dels tribunals nacionals d'inaplicar el dret nacional que entre en conflicte amb aquests principis generals del dret. En aquest sentit: assumptes <i>Kücükdeveci</i> i <i>Honeywell</i> .
RESPONSABILITAT DE L'ESTAT PER L'INCOMPLIMENT DEL DUE		
<i>Francovich</i>	1991	Un estat membre està obligat a reparar els danys que resulten per als particulars com a conseqüència de la no-adaptació del dret nacional al dret comunitari.
<i>Brasserie du Pêcheur i Factortame III</i>	1996	El principi de responsabilitat patrimonial dels EM pot ser aplicable en qualsevol cas d'infracció, per part dels EM, de dret europeu, siga quin siga l'òrgan del EM responsable. Requisits per a estimar aquesta responsabilitat: a) La norma jurídica vulnerada ha de tenir per objecte conferir drets als particulars; b) l'incompliment ha de ser suficientment caracteritzat, i c) ha d'haver relació de causalitat directa entre l'incompliment de l'obligació que incumbeix a l'Estat i el dany sofrit per les persones perjudicades.
<i>Köbler</i>	2003	Totes les institucions d'un EM, entre les quals s'inclou el poder judicial, poden ser responsables per incomplir l'aplicació d'una norma europea.